

Undor

Itt halott tenger partjai vannak
Kőből felhők, kátrány-hidak
Pusztá az ég alja itt nincsenek hajók
Nincs alga bálna korall a vízben
És fáj fáj nekem mint a szirének sivalkodása

A sárga hegyekben
Annyi de annyi állat hemzseg
Beteg lélek
Az elfüstölt ábránd üzemében
A zöld pocsolókban
/ Elsüllyesztenélek

Az agyag kaptatók
Lcnyelték a telek havát
Amire csak a férgek kaphatók:
Dédelgetlek meg akarlak csókolni téged.

Sírfelirat

És éreztem hogy tiszta és szomorú a lelked
A holdat érzi így meg az ember amint
Némán úszik át a függöny mögött.
És éreztem hogy szerencsétlen és árva a lelked,
Mint egy koldus: kinyújtott kézzel a kapuk előtt
Se kopogni se belépni nem mer.
És éreztem hogy törékeny és alázatos a lelked,
Mint egy könnycsepp mely képtelen átgurulni a szemhéj küszöbén,
És éreztem, mint egy könnyes zsebkendőt a kézben,
Hogy szorong és fájdalom itatja át a lelked,
Ma pedig, amikor a lelkem bűnözni készült az éjszakába,
Láthatatlan kísértet ujjakkal
Egyedül a te lelked tartotta vissza

X X X

Mesélem a kertnek
Sorsodat
És megugatnak az ebek
A szomszédok kiröhögnek

Hideg van
Hull kint a hó
Mint megfutamított farkas
A szél üvölt

Rézharangok
régmúlt fájdalmakat céloznak meg
Az évek foszlanak
a tél szemhéja alatt

Lie szőke Lie
Kár hogy nem látod
a ködfátyolba tekeredett
tengert

Kár hogy nem hallod
A fény fűrészhangját
Távoli tengerek bölcsőjéből
zeng a bárka-roncsok fája

Kár hogy nem érzed
Milyen mélyen hajlanak meg a fák hogy megcsókolhassanak
És hogy arcodat megismerhessék
Megduzzadnak az eltűnő hullámok ajkai

Valami lehullott
Sírva lehullott egy csillag
Jóemberek könnyörögjete
őérette

(Kőrössi P. József fordítása)

1914